هنرمندان شهر از استقبال این روزهای تئاتر می گویند

حال خوب تئاتر در سرمای مشهد

الهام ظریفیان

گزارش روز

این شب ها، سالن های تئاتر مشهد بیشتر از همیشه با حضور تماشاگران رونق دارد، چراکه گروه های تئاتری بسیاری شامل هنرمندان مشهدی و استانی کارهای با کیفیتی روی صحنه می برند. تنوع نمایش ها باعث شده است سلایق گوناگون مخاطبان بی پاسخ نماند، چنان‌که تقریبا می توان برای هر نوع سلیقه ای نمایشی روی صحنه پیدا کرد. در این گزارش به سراغ سه نمایش پرطرف دار این روزها رفته و با کارگردان های آن ها گفت وگو کرده ایم.

نمایش «زمانی برای پایکوبی مادیان ها»

نمایش «مثلث»

نمایش «شب، گربه، زیر طاقی»

یک اقتباس از ادبیات کلاسیک اسپانیا

تئاترهای اقتباسی یکی از پرتکرارترین آثار این شب های مشهد هستند. «زمانی برای پایکوبی مادیان ها» به نویسندگی و کارگردانی احسان روحی یکی از همین نمایش هاست که در سالن اصلی تئاترشهر مشهد روی صحنه رفته است. این تئاتر اقتباسی از نمایشنامه «خانه برنارد آلبا» اثر فدریکو گارسیا لورکاست.

احسان روحی، کارگردان مشهدی، درباره اقتباس از این اثر می گوید: به دلیل علاقه ای که به آثار لورکا داشتم، نمایشنامه ای از او را دست مایه اقتباس در تئاتر خودم قرار دادم. نمایشنامه «خانه برنارد آلبا» در نقد نظام دیکتاتوری در دوره ژنرال فرانکو و تغییرات داخلی اسپانیا در دهه ۵۰ و ۶۰ نوشته شده است. نمایش «زمانی برای پایکوبی مادیان ها» کاملا مستقل از اثر اصلی است، اما سعی کرده ام خط اصلی داستان را حفظ کنم. در فرایند اقتباس، داستان های فرعی به داستان اصلی اضافه شده است.

او درباره اقتباس کارگردانان تئاتر از آثار ادبی معروف دنیا بیان می کند: ادبیات جهان غنی است و همه نویسندگان دنیا سراغ اقتباس می روند و یک روند مرسوم و محبوب است. همان طور که شاید از ادبیات کلاسیک ایران هم اقتباس شود. این اتفاق مهم و جذابی است که به ما کمک می کند بتوانیم روایت های جدیدی از آثار کلاسیک داشته باشیم.

سالن اصلی تئاترشهر به تعمیر نیاز دارد

روحی و گروهش جزو اولین گروه هایی هستند که از بعد از تمام شدن تصدیگری بخش خصوصی در سالن اصلی تئاترشهر به اجرای تئاتر می پردازند. او در این باره معتقد است: چون جزو اولین گروه ها بودیم، فرایند واگذاری سالن کمی زمان برشد، ولی همکاری خوبی با ما صورت گرفت و فکر می کنم این مسیر برای گروه های بعدی ساده شده باشد. برای اجاره سالن نیز تقریبا یک سوم کمتر پرداخت کردیم.

او با اشاره به اینکه این سالن نیازمند تعمیر و بهسازی است، می افزاید: مسئولان قول هایی داده اند که تعمیرات داخلی آن را انجام دهند و امیدوارم این اتفاق بیفتد؛ چون مهم ترین سالن تئاتر استان فرسوده شده و امکانات زیربنایی آن نیازمند تعمیر فوری است.

حضور دوباره هنرمندان روی صحنه

این هنرمند اوضاع تئاتر مشهد را خوب توصیف می کند و در ادامه می گوید: اتفاق خوبی است که بیشتر هنرمندان شناخته شده دوباره دارند اثرشان را روی صحنه می برند. وقتی هنرمندان روی صحنه باشند، حالشان خوب می شود. اگر اداره فرهنگ وارشاد اسلامی و دیگر سازمان ها کمک کنند هنرمندان بدون دغدغه و در آرامش کار تئاتر انجام دهند، این حال خوب، حال عمومی فضای هنری شهر را نیز بهبود می بخشد. امیدوارم این تمهیدات و تسهیلات برای حضور همه هنرمندان فراهم شود تا در آینده شاهد کارهای بیشتر و باکیفیت تر و با حضور تماشاگران بیشتری باشیم.

او با بیان اینکه موانع اقتصادی در تئاتر مشهد همچنان وجود دارد، می گوید: سازمان های گوناگون هم در تبلیغات و هم در فرایندها می توانند به هنرمندان کمک کنند. برای مثال نمایش های پرهزینه و بزرگی مانند نمایش ما باید زمان بیشتری برای اجرا داشته باشند تا بتوانند بخشی از هزینه های تولیدشان را دربیاورند. البته به دلیل کم بودن سالن های تئاتر و تعدد اجراها کار سختی است. همچنین سازمان ها می توانند با بهسازی سالن های نمایش و به روزرسانی سخت افزار و تجهیزات آن ها به تئاتر مشهد کمک کنند.

شوخی با آثار شکسپیر

«مثلث» تئاتر دیگری است که به کارگردانی قیس یساقی در پردیس تئاتر مستقل روی صحنه رفته است. این نمایش نیز یک اثر اقتباسی است و از سه اثر مشهور شکسپیر به نام های «اتللو»، «هملت» و «مکبث» به شیوه «پارودی» اقتباس شده است. (پارودی، شوخی یا برداشت کمدی از اثری مشهور در جهان است.) نمایشنامه این تئاتر را فؤاد زیدانلویی، قیس یساقی و محمدجواد مهدیان به صورت مشترک نوشته اند. قیس یساقی درباره این تئاتر می گوید: ما در این داستان جهان نمایش خود را تعریف کرده ایم. جهان نمایش ما در قالب یک جهان عروسکی یا بهتر بگویم تئاتر اشیا و براساس خطوط داستان است که در «مکبث»، «هملت» و «اتللو» وجود دارد. از بخش هایی از هرکدام از این آثار استفاده کردیم و در این اثر آن ها را به هم ربط دادیم. سعی کردیم اثری تولید کنیم که نگاه جدیدی به این سه اثر باشد.

او با بیان اینکه اجرای تئاتر عروسکی برای بزرگ سالان در مشهد کمتر سابقه داشته است، تأکید می کند: چیزی که از آن می ترسیدم، این بود که مخاطب از این نوع کار خوشش نیاید؛ ولی باعث خوش حالی است که استقبال خیلی خوبی از این تئاتر شد، به ویژه در این بازه از زمان که کارهای بسیار جذابی روی صحنه قرار دارند و این برای ما شگفت انگیز است.

استقبال بزرگ سالان از یک نمایش عروسکی

«مثلث» در نوزدهمین جشنواره بین المللی «نمایش عروسکی تهران مبارک» نیز جوایز بهترین اثر، بهترین کارگردانی، بهترین بازی دهندگی عروسک را دریافت کرد و نامزد بهترین متن، بهترین موسیقی و بهترین صداپیشگی عروسک بود. همچنین برگزیده «بهترین اثر اقتباسی» از جشنواره پاپتلند قزاقستان و اثر برگزیده انجمن نمایشگران عروسکی ایران شناخته شد. یساقی نیز به بازخوردهای خوبی که این تئاتر گرفته است، اشاره می کند: دلیل اصلی استقبال از این تئاتر، عروسکی بودن آن است. در نمایش عروسکی محدودیتی برای به نمایش گذاشتن اکت ها و میزانسن ها به شکلی که در تئاتر صحنه ای هست، وجود ندارد و دست کارگردان در اجرای هر چیزی که به ذهنش می رسد، باز است. ایده اصلی اجرایی ما قالب مینی مال و استفاده از اشکال ساده بود.

او انتخاب این شیوه نمایشی را براساس علاقه شخصی که به تئاتر عروسکی دارد، می داند و ادامه می دهد: من و محمدجواد مهدیان سال هاست در تئاتر عروسکی کار می کنیم. همیشه در ذهن داشتیم که یک کار عروسکی برای مخاطب بزرگ سال تولید کنیم. ایده این اجرا به صورت خیلی اتفاقی به ذهنمان رسید.

این هنرمند به سختی های کار در حوزه تئاتر عروسکی اشاره می کند و می افزاید: به طورکلی تئاتر کارکردن سخت است و این سختی در تئاتر عروسکی چندبرابر بیشتر است. اولین دلیلش این است که آموزش این نوع نمایش و عناصر آن مانند عروسک گردانی یا صداپیشگی عروسک در مشهد بسیار کم است. از طرفی مخاطب با این شیوه ها آشنا نیست، چون خیلی کم آثار عروسکی روی صحنه می روند. از این نظر نمایش عروسکی را در مشهد مهجور می دانم و امیدوارم در آینده اتفاقات بهتری در این حوزه بیفتد.

معضلات اجتماعی از نگاه هنرمندانه

نمایش «شب، گربه، زیر طاقی»، دیگر نمایش این شب های صحنه های تئاتر مشهد، کاری است از هنرمندان قوچانی که هر روز فاصله قوچان تا مشهد را برای اجرای این نمایش می روند و برمی گردند. مرتضی عیدی، کارگردان شناخته شده قوچانی، متن معروفی از محمد چرمشیر، نمایش نامه نویس شناخته شده کشوری، را در پردیس تئاتر مستقل روی صحنه برده است.

این نمایش یک شب از زندگی دو کارتن خواب را روایت می کند. عیدی که از سال ۱۳۹۰ به صورت حرفه ای تئاتر کار می کند، درباره این نمایش بیان می کند: خیلی از ما هر روز از کنار کارتن خواب ها رد می شویم و به جز احساس دل سوزی و ترحم کاری از دستمان برنمی آید. من برای این تئاتر تحقیق میدانی در قوچان انجام دادم و با بسیاری از این افراد صحبت کردم. حتی فایل صوتی گفت وگوها را دارم.

در این گفت وگوها متوجه شدم حتی بسیاری از بازنشسته ها و زنان و مردانی که خانه ای نیز دارند، به دنبال این هستند که ضایعات جمع کنند و بفروشند تا کمکی به گذران معیشت آن ها باشد. من در این تئاتر می خواستم بخشی از معضلات جامعه را نشان دهم، چون وظیفه ما همین است. ما با نمایش به مردم نشان می دهیم که چه اتفاقاتی در جامعه می افتد. به نظر من تئاتری که به درد جامعه نخورد، بی فایده است.

وی با بیان اینکه این اولین باری است در شهری غیر از قوچان تئاتر اجرا می کند، می گوید: در قوچان من را می شناسند، ولی در مشهد گروه های شهرستانی خیلی شناخته شده نیستند. در اولین شب اجرا حدود چهارده مخاطب داشتیم. فکر می کردم همین قدر هم نیایند، چون تبلیغات آن چنانی نداشتیم، یعنی بلد نبودیم تبلیغ کنیم. با روابط و تعاملات حاکم بر مسئولان و گروه های هنری و تبلیغاتی در مشهد آشنا نبودیم. این فرایندها در مشهد نسبت به قوچان متفاوت هستند. احساس غریبی می کنیم، ولی تجربه خوبی است. ما این ریسک را کردیم که برای اجرا به مشهد بیاییم. این کار تهیه کننده ندارد و همه هزینه ها را خودمان تأمین می کنیم.

استقبال هنرمندان مشهدی از شهرستانی ها

این هنرمند به بازخوردهای «شب، گربه، زیر طاقی» در جشنواره تئاتر استانی اشاره می کند: بسیاری از استادان آن را تحسین کردند. همین تشویق ها من را ترغیب کرد نمایش را در مشهد اجرا کنم. ما توانستیم در بخش کارگردانی، طراحی صحنه و بازیگری جایزه بگیریم.

عیدی با اشاره به اینکه در جشنواره تئاتر استانی، «شب، گربه، زیر طاقی» را در سالن بهار که دولتی بود، اجرا کرده اند، می گوید: برای اجرای عمومی به ما گفتند نور و صوت این تماشاخانه آماده نیست. اجرا در سالن خصوصی برای ما سخت بود، ولی این سختی را به جان خریدیم و آمدیم که تجربه کنیم. ما برای بلیت فروشی نیامدیم، بلکه برای این آمدیم که قدم اول را برداشته باشیم و با فضای تئاتر مشهد آشنا شویم و ببینیم که آیا استادان مشهدی از ما استقبال می کنند یا نه. خیلی از گروه ها در شهرستان هایی مانند نیشابور و تربت حیدریه منتظرند ببینند چه اتفاقی در اجرا برای ما می افتد.

وی ادامه می دهد: خیلی ها می گفتند کار اشتباهی می کنی؛ در شهر خودت اجرا کنی بهتر است! ولی به نظرم این ذهنیت که مشهدی ها گروه های شهرستانی را تحویل نمی گیرند، اشتباه است. در مشهد نه تنها طردمان نکردند، بلکه خیلی از گروه ها با دل گرمی دادن تشویقمان کردند.

گرافیک در اسارت اپراتورهای هنرمندنما!

یادداشت

محمد جواد استادی
پژوهشگر مطالعات فرهنگی

معنا، مهم ترین و اساسی ترین کلیدواژه زندگی انسان است. انسان در طول حیات خویش کوشش کرده است تا هم زمان معنا یا معناهای موجود در هستی را کشف کند یا خودش به خلق آن دست بزند. در میان کشف و ساخت معنا، مقوله ای مهم تر یا بهتر بگوییم مؤثرتر ایفای نقش می کند. انسان چه معنا را کشف کند، چه آن را خلق کند، نیازمند انتقال معنا به بخش های دیگر جامعه است. ازاین رو، همواره یکی از چالش های پیش روی جامعه انسانی جست وجو برای یافتن بهترین ابزارهای انتقال معنا بوده است. آنچه باید بدان دقت کنیم، این است که انتقال معنا خودش شیوه ای ارتباطی است، اما در ابزارهای مرسوم ارتباطی محدود نمی شود، چراکه در کنار ایجاد ارتباط باید امکان انتقال معنا را داشته باشد. معنا امری انتزاعی و ذهنی است که برای انتقال آن باید ضمن ایجاد یک مسیر ارتباطی، زمینه عینیت بخشیدن و ملموس ساختن آن را نیز فراهم کرد. به عبارت ساده تر، انسان به چیزی نیاز داشت که بتواند معنای ذهنی غیرقابل لمس را برای مخاطبانش ملموس و حس کردنی سازد. هنر به دلیل برخورداری از ویژگی های متعددی مانند جهان شمولی، جذابیت، عاطفی بودن، غیرمستقیم بودن و تکثرگرا بودن، بهترین ابزار برای انتقال معنا محسوب می شود.

یکی از برجسته ترین ارکان نظام ارتباطی و برقراری رابطه حاوی معنا در زیست انسانی، بهره بردن از تصویر است. نشانگان تصویری را باید در زمره نخستین چرخه های ارتباطی جامعه انسانی دانست. انسان از همان زمانی که این فرصت را یافت که تا حدودی به ماده احاطه یابد و از ظرفیت های آن بهره برد، کوشید تا از خلق تصویر و ثبت آن برای انتقال معنا به دیگران بهره ببرد. نخستین نمونه های این آفرینش تصویری، نگاره های طراحی شده توسط انسان در غارهای محل زیست اوست. صدها نگاره که در غار شووه در جنوب فرانسه کشف شده است و به ۳۰ هزار سال پیش از میلاد مسیح بازمی گردد، از نمونه های خلق تصویر و ریشه های هنری است که امروز آن را «گرافیک» می خوانیم. آشکارا این نظام ارتباط و انتقال معنای بصری در طول تاریخ دگرگون و متحول شده و روزبه روز متناسب با پیچیدگی جامعه انسانی و تحولات فناورانه روزآمد شده است. هنر گرافیک که در واژه یونانی گرافیکوس ریشه دارد، به معنای طراحی است. اینکه انسان بتواند به مدد ماده و مهارت تصاویری را طراحی کند، بنیاد شکل گرفتن گرافیک به عنوان یک هنر تجسمی و رشد و توسعه آن در همه سال های گذشته است. یکی از کارکردهای دیرین هنر گرافیک کمک به اطلاع رسانی در جوامع انسانی بوده است. به عنوان مثال پوستر به عنوان یکی از فراورده های گرافیک نقش مهمی در اطلاع رسانی رویدادها و مسائل گوناگون داشته است؛ اما متأسفانه بزرگ ترین خطر پیش روی هنر درازدامن و دیرینه گرافیک نیز همین نکته است. تقلیل جایگاه خلق معنا و آفرینشگری گرافیک به یک کار فرم گرایانه صرف که فقط متکی بر ابزار و مهارت است، خیانت بزرگی است که گرافیک را به طور جدی تهدید می کند. نباید فراموش کنیم که بنیاد هنر گرافیک، خلاقیت بی نظیر انسان و روح آفرینشگری است که مهارت و ماده را به کنترل خویش درمی آورد. وجه تمایز هنر گرافیک و کنش های شبه گرافیکی در این است که باید میان هنرمند و اپراتور تفاوت قائل شد. تسلط بر ابزار و آموختن مهارت کاری پیچیده است و این امکان برای هر فردی وجود دارد که به این دو مسلط شود، اما چنین فردی هرگز هنرمند نیست، بلکه اپراتوری است که خودش را جای هنرمند قالب کرده است. شرط نخست هنرمند برخورداری از خلاقیت و تسلط بر معناست.

آن‌گاه چنین فردی با تسلط بر ابزار و کسب مهارت می تواند اثری هنری خلق کند؛ اما چه می شود که چنین چرخشی رخ می دهد و اپراتورهایی بدون ادراک معنایی و برخورداری از خلاقیت ژرف و حقیقی جای هنرمندان گرافیست را می گیرند؟ دخالت مستقیم نهادهای دولتی، شبه دولتی و سازمانی عامل اصلی این اتفاق است. امروز شاهد این هستیم که افرادی به نام کارمند در نهادها مشغول به کار هستند و در قامت گرافیست فعالیت می کنند و در سیستم معیوب اداری انجام وظیفه می کنند. اساسا چنین شرایطی امکان آفرینشگری را گرفته است و بیشتر نقش اطلاع رسانی صرف و بدون خلاقیت را پررنگ می سازند. این رویکرد و به کارگرفتن اپراتورهایی که تصور می کنند هنرمند هستند، در چارچوب اداری، گرافیک را روزبه روز ضعیف تر خواهد ساخت. به مرور زمان این رویکرد توهم هنرمندبودن را ایجاد می کند، درحالی که مهم ترین وجوه مورد نیاز یک هنرمند برای این اپراتورها فراهم نیست.

تسلط سازمانی و قدرت سازمان ها موجب می شود که این توهم گسترده تر و نهادینه شود. این درحالی است که سازمان وظیفه دارد هنرمند را به خدمت بگیرد و از این طریق ضمن احترام به خلاقیت او، زمینه توسعه کار او را فراهم کند. فربه شدن اپراتورها و هنرمندانگاری ایشان، انحراف از مسیر خلاقیت و تقلیل گرافیک از معناآفرینی به کپی برداری های حرفه ای یا اطلاع رسانی صرف، بزرگ ترین آسیب دخالت مستقیم سازمانی در حوزه گرافیک است. مدیران سازمانی باید به این درک برسند که نقش ایشان تسهیل کنش هنری گرافیست ها و زمینه سازی برای توسعه کار ایشان است، نه جایگزین کردن اپراتورها به جای هنرمندان به بهانه صرفه جویی های مادی!

نگارستان

برگزاری نمایشگاه تایپوگرافی در نگارخانه فردوسی

نمایشگاه گروهی آثار تایپوگرافی فارسی دانشجویان مؤسسات آموزش عالی فردوس و اقبال لاهوری از شنبه ۷ تا ۱۱بهمن ماه در نگارخانه فردوسی برگزار می شود. علاقه مندان به تماشای این آثار می توانند از ساعت ۱۰ تا ۱۳ و ۱۷ تا ۲۰ به این مرکز مراجعه کنند.

تماشاخانه

«بی قرار»، پرفروش در تئاتر مشهد

آمار فروش نمایش های روی صحنه تئاتر مشهد در هفته ای که گذشت (۳۰ دی تا ۶ بهمن) منتشر شد. به گزارش شهرآرا، در هفته گذشته تئاتر مشهد با فروش ۱۰ هزار و ۵۵۸ بلیت در ۱۱۸ سانس، ۱۴ میلیارد و ۴۸۲ میلیون ریال فروخته است. نمایش موزیکال «بی قرار» به کارگردانی آرمان پارسیان در ۱۷ سانس، ۳ میلیارد و ۲۱۶ میلیون و ۵۷۰ هزار ریال فروخته است. همچنین نمایش «مَثلِث» به کارگردانی قیس یساقی در ۲۴ سانس، ۲ میلیارد و ۹۹۴ میلیون و ۴۲۰ هزار ریال فروخته است. نمایش «سرگذشت طبقه دوم» به کارگردانی محمد نیازی در ۲۲ سانس، ۲ میلیارد و ۵۷۱ میلیون و ۶۷۰ هزار ریال فروخته است. نمایش «علوم طبیعی» به کارگردانی مهسا غفوریان در ۹ سانس، ۸۹۷ میلیون و ۱۰۵ هزار ریال فروخته است.

راهیابی «گم» از مشهد به جشنواره کودک رضوی

نمایش «گم» به کارگردانی رضا عربشاهی از مشهد به جشنواره تئاتر کودک و نوجوان و نمایش عروسکی رضوی راه یافت. چهاردهمین جشنواره ملی تئاتر کودک و نوجوان و نمایش عروسکی رضوی به دبیری مهدی سیم ریز از ۲۵ فروردین تا ۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۳ برگزار می شود. این جشنواره یکی از دوازده عنوان دوره بیست ویکم جشنواره امام رضا(ع) است که با مدیریت فرهاد قائمیان برگزار می شود.

اجرای نمایش موزیکال «دو چشم مینا» در مشهد

نمایش موزیکال «دو چشم مینا» به کارگردانی عباس جانفدا و منصور جهانبخش، از امروز یکشنبه ۸ بهمن ساعت ۱۷:۳۰ در سالن اصلی تئاترشهر مشهد روی صحنه می رود. در این نمایش مریم رستگار، نیما زنده روحیان، ملیکا ندافان، سپهر شیرازیان، حسام فرمایش، منصوره موسوی، پویا افشار، ابوالفضل کردی، مصطفی ربیعی، اعظم علیزاده، کیانا هراتیان، فاطیما یوسف زاده، امید دبیر، کیمیا ایازی، مهتاب حسین زاده ناظری، مهرداد اخروی، سپیده فدوی، ملیکا فکورعصمتی، علی انسانی، سبحان قندی، بنیامین یعقوبی، ریحانه زمانی، یگانه فلاح مهنه و ...به ایفای نقش می پردازند.

اخبار هنری مشهد

«هاوایی» در صدر جدول فروش سینماهای خراسان

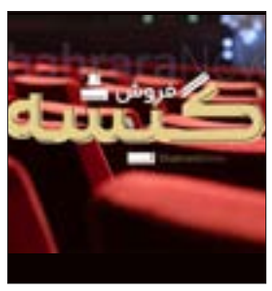

آمار هفتگی پرفروش ترین فیلم های سینمایی خراسان رضوی در هفته گذشته (از ۳۰ دی تا ۶ بهمن) منتشر شد. به گزارش شهرآرا، فیلم سینمایی «هاوایی» به کارگردانی بهمن گودرزی همچنان در صدر پرفروش ترین فیلم سینمایی های هفته گذشته است. «هاوایی» با فروش ۲۷ هزار و ۷۷۴ بلیت در ۵۶۴ سانس، ۱۲ میلیارد و ۲۷۰ میلیون و ۹۸۰ هزار ریال فروخته است. فیلم سینمایی «هتل» به کارگردانی مسعود اطیابی با فروش ۱۶ هزار و ۸۵۷ بلیت در ۴۳۳ سانس، ۷ میلیارد و ۴۰۳ میلیون ریال فروخته است. فیلم سینمایی «ویلای» ساحلی به کارگردانی کیانوش عیاری با فروش ۷ هزار و ۲۱۱ بلیت در ۳۱۴ سانس، ۳ میلیارد و ۳۸۲ میلیون و ۶۰۰ هزار ریال فروخته است. فیلم سینمایی «ورود خروج ممنوع» به کارگردانی امید آقایی با فروش ۸ هزار و ۵۴ بلیت در ۳۱۱ سانس، ۳ میلیارد و ۳۳۵ میلیون و ۳۴۰ هزار ریال فروخته است. فیلم سینمایی «فسیل» به کارگردانی کریم امینی با فروش ۷ هزار و ۱۵۴ بلیت در ۲۶۴ سانس، ۳ میلیارد و ۲۸۰ میلیون و ۷۰۰ هزار ریال فروخته است. انیمیشن سینمایی «مسافری از گانورا» به کارگردانی سیداحمد علمدار با فروش ۶ هزار و ۷۵۷ بلیت در ۱۸۶ سانس، ۲ میلیارد و ۱۲۶ میلیون و ۲۶۰ هزار ریال فروخته است. فیلم سینمایی «بچه زرنگ» به کارگردانی حامد جعفری با فروش ۲ هزار و ۹۷۲ بلیت در ۱۴۹ سانس، یک میلیارد و ۵۷ میلیون و ۶۶۰ هزار ریال فروخته است. فیلم سینمایی «نارگیل ۲» به کارگردانی سیدداوود اطیابی با فروش ۱۶۶۶ بلیت در ۵۹ سانس، ۵۴۳ میلیون و ۷۲۰ هزار ریال فروخته است.